

24. Kirkeskat.

Dansk Kvindesamfund har til Indenrigsministeren afsendt følgende skrivelse:

Dansk Kvindesamfund tillader sig herved at henlede Ministerens opmærksomhed på det uheldige i, at pligten til at udrede kirkeskat for sambeskattede ægtefæller udelukkende retter sig efter, om manden er medlem af folkekirken, således at der også pålignes fuld kirkeskat i tilfælde, hvor hustruen står uden for folkekirken. Dette forekommer urimeligt på baggrund af, at der ikke opkræves kirkeskat i tilfælde, hvor manden ikke er medlem af folkekirken, selv om hustruen har bevarer sit tilhørsforhold og fællesbørnene opdrages i folkekirken.

Dansk Kvindesamfund tillader sig derfor at henstille, at forholdet ændres således, at der i tilfælde, hvor kun en af ægtefællerne er medlem af folkekirken, opkræves halv kirkeskat.

Svar er ikke indgået, men i det nye skatteforslag er kirkeskatten jo ændret, så udvalget afventer skatteforhandlingerne.

25. Frit lægevalg.

Dansk Kvindesamfund har den 8. december 1953 sendt følgende henvendelse til Direktoratet for Sygekassevesenot, Den alm. danske Lægeforening og De samvirkende Centralforeninger af sygekasser i Danmark:

Dansk Kvindesamfund tillader sig at rette henvendelse til Den almindelige danske Lægeforening om at tage op til overvejelse en ændring af den bestemmelse i overenskomsterne mellem sygekasser og læger, der findes over det meste af landet i § 21, stk. 1. 1. punktum: "....dog kan samboende mand og hustru normalt kun have en læge."

Naar denne begrænsning af det frie lægevalg tidligere har været under drøftelse, har man fra lægeside som begrundelse for at bibeholde bestemmelsen anført de vanskeligheder, der kan opstå, såfremt to forskellige læger har deres virksomhed i samme hjem, og desuden rejst spørgsmålet, hvilken af de to læger, der skal behandle børnene.

De samme vanskeligheder kan imidlertid opstå, hvor voksne, hjemmeboende børn har anden sygekasselæge end forældrene - og hvor medlemmer af fortsættelsessygekasser og takst II sygekasser samt ikke-sygekassemedlemmer har hver sin læge. Hvad angår spørgsmålet om børnene, tillader vi os at pøse på den for Lolland Falster gældende overenskomst § 10, stk. 2, som lyder: "Når ægtefæller er alm. nydende medlemmer, men har forskellig læge, skal deres i hjemmet værende børn følge moderen."

Når vi ønsker frit lægevalg er det, fordi den gældende ordning har vist sig at medføre ulemper af forskellig art: Den ene af ægtefællerne må således ofte opgive et årelangt tillidsforhold til sin egen læge ved at overflyttes til ægtefællens læge, ligesom et fælles valg af læge ofte kan give anledning til uoverensstemmelser ægtefællerne imellem.

Direktoratet svarer, at man savner hjemmel til direkte at gribe ind i affattelsen af de mellem sygekasser og læger bestående overenskomster. Den almindelige danske Lægeforening har kommunikeret vor henvendelse for samtlige sygekassecentraludvalg, og De samvirkende Centralforeninger har viderogivet spørgsmålet til Centralforeningerne. Udvalget følger den senere udvikling af spørgsmålet.

26. Erstatning til besættelsestidens ofre.

Spørgsmålet er rejst af en dame, der finder det urimeligt, at erstatningens størrelse er undergivet indtægtsbegrænsninger, især begrænsninger på grund af egen indtægt hos enken, idet den pågældende samtidig anfører, at erstatningen i lovforslaget oprindeligt var tænkt som en pensionsydelse uden begrænsninger, men først under behandlingen på Rigsdagen blev ændret til sin nuværende skikkelse. Forhandlinger har været ført med cand. act. Grethe Johannesen og med landsretssagfører Per Federspiel. Undersøgelserne er endnu ikke afsluttet.

27. En række forslag til ændringer af ægteskabsloven drøftes; de fleste af spørgsmålene blev rejst af landsretssagfører Edel Saunte under et radioforedrag:

Ex.: Udvidelse af skævdelingsreglen, E I, § 66, til ikke blot at kunne anvendes i forbindelse med separation i medfør af E I, § 53 stk. 1 (de grove tilfælde), men også i medfør af § 53 stk. 2.